CAMPION LA SPADĂ – SUEDEZUL BJOERNE VAEGGOE

Ion Popa a ocupat locul 8 în turnirul final

Proba de spadă a revenit lui Bjoerne Vaeggoe (Suedia) : 10—8 cu Olivier Lenglet (Franța). Pentru locul 3 : Kolczonay (Ungaria) — Khandogo (U.R.S.S.), același scor.

Ion Popa s-a clasat pe locul 8 în finala probei.

Rezultat — totuși — notabil, care ar fi putut fi mai bun, dacă în primul asalt al turneului final, reprezentantul țării noastre l-ar fi depășit pe **Lenglet** pe care de altfel l-a condus, cu 9—8, și în compania cărula a făcut „cel mai frumos asalt al finalei", cum aprecia dl. **Edoardo Mangiarotti**, reprezentantul Federației Internaționale de Scrimă (F.I.E.). **Cel mai frumos, dar — am adăuga noi — și cel mai dramatic ! Lenglet a condus la un moment dat cu 6—0. Și cînd aproape nimeni n-a mai crezut într-o revenire a lui I. Popa, acesta a ajuns la 7—7, apoi la 8—8, a preluat conducerea și numai unele inexactități tactice, din finalul asaltului, i-au oferit lui Lenglet victoria, cu 12—10...**

Oricum, evoluția lui I. Popa (singurul nostru spadasin calificat în eliminări directe) **poate fi apreciată îndeosebi pentru dîrzenia, pentru ambiția cu care a tras în toate asalturile. Întrecut în primul tur al eliminărilor directe tot de Lenglet, la limită, cu 10—9 — după ce condusese cu 7—5 — Popa a avut o frumoasă revenire, în recalificări, reușind să termine în avantaj asalturile cu suedezul Peter Barvestad (10—8) și polonezul Ludomir Chronowski (10—9), reprezentanții a două renumite școli de spadă.**

Duminică dimineața a fost rîndul echipelor de sabie să intre în competiție. Formația României a evoluat în grupa a II-a, împreună cu cele ale **S.U.A.** și **Franței**. În meciul cu **S.U.A.**, „tricolorii" s-au impus lejer, cîștigînd cu 12—4. Într-un alt meci din aceeași grupă, **Franța** a întrecut **S.U.A.** cu 11—5.

Pentru fixarea fruntașei grupei, echipa României a întîlnit pe cea a **Franței**, cu **Lamour** și **Berthier** „capete de afiș". În primul asalt **C. Marin — Delrieu**, în pofida unei „încălziri" mai greoale (1—3 la schimbul de locuri pe planșă), reprezentantul nostru a reușit să remonteze, să egaleze și să-și aproprie asaltul, cu 5—3. În continuare, însă **Pantelimonescu** (deși a condus cu 3—1) n-a fost în măsură să mențină același tempo în finalul asaltului cu **Berthier**, sabrer cu o largă paletă de „ascunzișuri" tactice, lăsîndu-se egalat și pierzînd în cele din urmă la limită (4—5). Egalitate, deci, **Pop** s-a impus, apoi, cu autoritate în fața lui **Granger-Veyron : 3—1** la... mutarea de pe planșă și 5—3 în finalul asaltului. Am luat conducerea cu 2—1. Dar, în continuare, **Mustață**, foarte activ în prima parte a asaltului cu cel mai bine cotat dintre sabrerii francezi, **Lamour** (1—0, 3—1) a adoptat, după aceea, o tactică inadecvată, retrăgîndu-se cu regularitate și acționînd cu întîrziere pe paradă-ripostă. În acest fel Mustață n-a putut evita înfrîngerea (4—5) și egalarea : 2—2.

Manșa a 2-a a fost „deschisă" de asaltul **C. Marin — Berthier**. Sabrerul român a fost mai decis încă de la primul schimb de lame, și a punctat în serie, ajungînd la 4—0 ! Dar, poate prea sigur de victorie, C. Marin n-a mai continuat disputa în același spirit ofensiv (care, dealtfel, îi este specific). Berthier a sesizat acest fapt — respiro-ul adversarului său — și a preluat inițiativa. Și astfel s-a ajuns la 4—4. Totuși, C. Marin a avut suficiente resurse pentru a da tușa decisivă (5—4). Am preluat conducerea cu 3—2. **Și cum asaltul care a urmat a constituit o formalitate pentru Pop, în fața lui Delrieu (5—0), România și-a asigurat un avantaj ceva mai comod : 4—2. După aceea, Pantelimonescu, inegal ca comportare în asaltul cu Lamour (de la 3—0 a ajuns la 3—3), a avut un finiș mai puțin convingător, pierzînd cu 5—3. Mustață va cîștiga la Granger-Veyron (5—3), astfel că scorul manșei secunde ajunge 5—3.**

În manșa a 3-a Pop s-a afirmat, în continuare, ca sabrerul nr. 1 al echipei române, dispunînd și de Berthier, cu 5—2 ! Am realizat astfel cel mai mare avantaj de la începutul acestei partide (6—3) și scrimerii noștri își îngăduie o ușoară... reducere a „motoarelor". Așa se face că C. Marin nu va forța victoria în asaltul cu Lamour (4—5). La scorul general de 6—4, francezii au recurs la o schimbare, Petit luînd locul lui Delrieu, care i-a fost opus lui Mustață. Schimbare neinspirată, deoarece sportivul nostru a cîștigat fără dificultate (5—0). La scorul de 7—4 pentru România a intervenit o schimbare și în formația noastră, Chiculiță înlocuindu-l pe Pantelimonescu. Insuficient încălzit, Chiculiță n-a putut trece de Granger-Veyron (2—5). Manșa a 3-a s-a încheiat cu scorul de 7—5 pentru România, modificat după numai 10 minute la 9—5, prin victoriile lui Pop (5—4 la Lamour) și Mustață (5—2 la Berthier).

Prin urmare, locul I în grupă (2. Franța, 3. S.U.A.), deosebit de important pentru poziția echipei noastre pe tabloul eliminărilor directe.

Iată și celelalte rezultate tehnice. **GRUPA I: Italia: 12—4 cu Canada și 9—4 cu Polonia. Polonia — Canada 10—6. Clasament: 1. Italia, 2. Polonia, 3. Canada. GRUPA A III-a: Bulgaria cu Ungaria 9—7, cu Coreea de Sud 16—0, Ungaria — Coreea de Sud 15—1. Clasament: 1. Bulgaria, 2. Ungaria, 3. Coreea de Sud. GRUPA A IV-a: U.R.S.S. cu Cuba 9—3, cu Mexic 16—0. Cuba — Mexic 13—3. Clasament : 1. U.R.S.S., 2. Cuba, 3. Mexic.**

Tiberiu STAMA

DURATA AFECTIVĂ A TIMPULUI

Pentru a face legătura între „lumea mică" a scrimei și „lumea mare" a sportului mulți apelează încă la amintiri. Iată, în seara finalei feminine a echipelor de floretă din cadrul Universiadei, un cunoscut cineast documentarist, devotat subiectelor sportive, venit mai devreme la **Sala „23 August" din București** pentru a intra în atmosfera întrecerii, căuta de zor **„floretele de aur" ale României**, pe **Olga Szabo, Maria Vicol, Ana Pascu.** Și cînd i le-am arătat pe toate trei, așezate în preajma planșei, alături ca și în trecut, emoționate tare, deși acum, profesoare, antrenoare și arbitre, nu mai erau direct conectate la rolele electrice de concurs, cineastul nostru a răsuflat ușurat. Găsise un cadru cu greutate în ponderea reportajului ce urma să se nască, toate trei floretiste, maestre emerite ale sportului, făcînd parte din echipa României, campioană a lumii în anul 1969, în sala „Coliseo de la Ciudad Deportiva" din Havana.

Pentru ca reportajului filmat să nu-i lipsească, însă, o altă secvență de culoarea aurului ar fi trebuit ca operatorul să caute să prindă și imaginile unei alte echipe de floretă a României, cea compusă din **Ileana Ghyulai-Jenei, Suzana Ardeleanu, Ecaterina Stahl** și foarte tînăra pe atunci **Magdalena Bartoș** (acum Chezan), care la Universiada 1973, în sala „Frații Znamenski" din Moscova, învingea în finală puternica echipă a Uniunii Sovietice, multiplă campioană mondială și olimpică, în componența căreia se aflau mari floretiste ca **Elena Belova, Valentina Nikonova, Valentina Burcikina-Sidorova.** După acea victorie de răsunet, președintele Federației Internaționale de Scrimă, **Pierre Ferri**, avea să declare : **„Într-un sport dificil, la arma cea mai subtilă, care cere cea mai bună tehnică, reflexe foarte rapide, capacitate de decizie, caracter și un autocontrol ferm, școala românească de floretă a ajuns să figureze printre cele mai bune din lume".**

Și iată că acum, după ani și ani — timp în care a mai fost de multe ori pe podiumul marilor competiții — floreta românească și-a dovedit fără putință de tăgadă clasa internațională, după cele două medalii de argint obținute în probele individuale de Petru Kuki (ca și la „mondialele" de la Clermont-Ferrand) și Aurora Dan, medaliile de aur încununîndu-i efortul în pregătire, talentul și credința în forțele proprii. Pe banca antrenorilor nu se mai află acum antrenorii emeriți **Alexandru Csipler** sau **Andrei Vilcea**, cei care au *format* „floretele de aur" de ieri, ci doi tineri specialiști, nu de mult încă mari performeri și ei, **Ștefan Haukler** și **Ștefan Ardeleanu**, care au dat un suflu nou și finalitate pregătirii unei echipe în plină construcție, tinere în care alături de mai experimentatele **Aurora Dan, Viorica Țurcan, Marcela Moldovan**, au introdus cu curaj și intuiție două foarte tinere talente, **Elisabeta Guzganu** și **Csila Ruparcsics.** Prima dintre aceste speranțe este creația prodigioasei pepiniere sătmărene, unde lucrează cei doi antrenori ai lotului reprezentativ, cealaltă este eleva (premiantă !) a bucureștencelor **Maria Teodoru** și **Olga Szabo**, care, iată, urcă din nou pe treapta cea mai înaltă a podiumului, ca în tinerețe, prin tînăra ei elevă. **„Mă bucur din toată inima pentru excelenta performanță a fetelor noastre, pentru inspirația de adevărat meseriaș a lui Haukler, care și-a dat seama exact la momentul oportun că stilul ofensiv și dinamic al Elisei** (Guzganu — n.n.) **are eficiență deosebită în fața trăgătoarelor sovietice"**, mi-a spus **Olga Szabo**, după victoria echipei noastre. Iar **Maria Vicol** a apreciat în mod special valoarea înaltă, tehnică și spectaculară, a finalei, capacitatea **Vioricăi Țurcan** de a-și asuma rolul de șoc (neînvinsă în finală !) chiar dacă fusese bolnavă în ajunul finalei, omogenitatea echipei, asigurată în special printr-o disciplină tactică fără fisuri.

Din mers, echipa „floretelor de aur" a primit mereu noi aspirante la marea performanță, alaltăieri **Ecaterina Ienciu-Stahl** și **Ileana Gyulai-Jenei**, ieri **Viorica Draga-Țurcan** și **Magdalena Bartoș-Chezan**, azi **Elisabeta Guzganu** și **Csila Ruparcsics.** Tinerețea este doar seva sportului, cea care dă durată afectivă timpului.

Paul SLĂVESCU

Lorne Sawula (Canada)

„O ORGANIZARE EXCELENTĂ"...

Pentru dl. **Lorne Sawula** (Canada), președintele subcomisiei de volei, activitatea zilnică începe înainte de ora 9 și se încheie seara, prezența sa la masa juriului competiției — care reunește un număr record de participante — lăsîndu-i foarte puțin timp liber. Așa că scurtul interval pe care i l-am solicitat și la care a convenit cu amabilitate a avut loc chiar la masa sa de lucru din sala Floreasca...

— Aflîndu-vă pentru prima oară în România, dați-mi voie să încep cu întrebarea : cum vă simțiți aici și ce impresii ați adunat de la sosire pînă în prezent ?

— Mă aflu, într-adevăr, la prima vizită în țara dv., unde m-a surprins o vară deosebit de fierbinte... La fel de puternic m-a impresionat însă căldura ospitalității românești, faptul că pretutindeni întîlnești oameni deosebit de primitori și atenți cu oaspeții lor. Din păcate, timpul nu-mi îngăduie să fac cunoștință, așa cum aș fi dorit, și cu alte aspecte ale vieții capitalei dv. care mi se pare demnă de vizitat. Poate cu un alt prilej...

— Cum apreciați organizarea acestei ediții a Universiadei ?

— Aș vrea să vă mărturisesc că am venit aici cu imaginea felului în care a fost organizată ediția precedentă. Am avut însă plăcuta surpriză să văd o organizare excelentă, care permite desfășurarea întrecerilor într-un climat de deplină ordine, frumos și curgător, fără probleme. Totul a fost bine gîndit și pus la punct. Într-o atmosferă de cordialitate, de destindere, de frumoasă ospitalitate, aspectele organizatorice cunosc o exemplară seriozitate. Iată o îmbinare care dă un plus de farmec jocurilor studențești...

— Am văzut acum în aceste zile — ca observatori — membri ai Comitetului de organizare a viitoarei ediții — canadiene — a Jocurilor mondiale universitare...

— Sînt prezenți aici, la București, nu mai puțin de 60 de specialiști canadieni, care se informează asupra problemelor organizatorice, în scopul de a-și îmbogăți experiența pentru ediția de la Edmonton. Au culeș date interesante, utile, de la organizarea satului la chestiunile de ordin tehnic pe fiecare ramură de sport sau la activitățile extrasportive care au menirea să apropie și mai mult tinerii veniți din toate colțurile lumii. După cîte am aflat, a stîrnit interes computerizarea informațiilor și modul de utilizare a bazelor sportive... Toți se vor întoarce în Canada cu o bună experiență.

— Cu ce impresii rămîneți despre competițiile propriu-zise ?

— Sînt mai multe aspectele care m-au impresionat. În primul rînd corectitudinea desăvîrșită a întrecerilor și entuziasmul publicului, apoi — din ce am văzut la televiziune, în puținul timp disponibil — virtuozitatea gimnastelor, în frunte cu această stea care a fost și rămîne **Nadia Comăneci**, performanțele deosebite realizate la natație, valoarea ridicată a

turneelor de baschet și a celor de volei. La acest sport pe care l-am văzut în detaliu sînt și la fete, și la băieți cîteva echipe de clasă, între care aș aminti pe cele ale României, Braziliei, Cubei, R.P. Chineze...

— Mulțumindu-vă pentru amabilitatea cu care ați răspuns întrebărilor, aș vrea să încheiem cu încă una privind ediția viitoare, organizată peste doi ani de țara dv : care va fi cea de a 10-a disciplină pe care Canada, prin dreptul său de gazdă, o va include alături de cele 9 stabilite de F.I.S.U. ?

— Desigur, alegerea ține seamă, ca și în cazul organizatorilor români, care au optat pentru lupte, de popularitatea respectivei discipline. După cîte știu, Canada optează pentru ciclism...

Aurelian BREBEANU

SUCCESE PREȚIOASE ALE ECHIPELOR NOASTRE DE VOLEI

(Urmare din pag. 1)

Maria Enache. Cu același elan și eficacitate a început sextetul român și setul următor, superioritatea sa materializîndu-se în șapte puncte consecutive ! Toată lumea vedea o detașare la fel de rapidă și concludentă a echipei României, dar parcă avantajul sus-amintit a dus la scăderea elanului și concentrării în terenul nostru, ceea ce a dat curaj japonezelor. Acestea au aruncat în luptă întreaga energie, coordonatoarea de joc Yuko Mitsuya reușind să ofere pase utile trăgătoarelor Chisa Kashinge și Mieiko Sakaki, care au punctat fără ezitare. Și... egalitate la seturi : 1—1.

La reintrarea sextetelor în teren locul Crinei Răuță este luat de Liliana Văduva (evident, pentru a se întări blocajul). Româncele acționează din nou cu multă decizie, Victoria Georgescu recapătă verva de joc, Maria Enache și Victoria Banciu se orientează foarte bine la blocaj, în timp ce Ileana Dobroschi și Iuliana Enescu au intervenții salutare în linia a doua, cea dintîi jucătoare dovedind și o eficiență deosebită în atac. Astfel româncele preiau inițiativa, domină lupta la fileu și cîștigă fără emoții cu 3—1 (3, —13, 7, 8).

Indiferent de rezultatul meciului de azi, cu Brazilia, echipa României va juca în semifinala simplă, avînd de pe acum asigurat un loc în primele patru echipe. Să sperăm, însă, că fetele noastre vor lupta cu aceeași dăruire pentru o medalie...

Aplauze la scenă deschisă a primit apoi formația noastră masculină care a făcut un joc excelent în fața „squadrei azzurra". Lăudabilă în acest meci, care se anunța dificil, mobilizarea permanentă a întregului sextet, conlucrarea bună atît în fazele ofensive cît și în cele de apărare. Românii au început cu aplomb, au efectuat tot timpul servicii dificile, cu care au dezorganizat pur și simplu activitatea de construcție a atacului advers, au blocat cu siguranță și eficiență toate căile de acces spre terenul lor, astfel încît echipa Italiei n-a mai găsit soluții de redresare spre disperarea antrenorului **Adriano Pavlica.** Cu toate schimbările efectuate de acesta pe parcurs, dominarea voleibaliștilor noștri se menține copleșitoare. **Mina este necruțător la fileu, ca și Enescu, Vrîncuț sau Stoian ; Girleanu** păzește atent zona centrală a fileului (unde „azzurrii" încearcă combinații rapide) și blochează cu siguranță; **Cătă-Chițiga** dirijează cu precizie (și uneori corectează cu finețe) acțiunile ofensive. Pe parcursul meciului jucătorii noștri au condus autoritar în fiecare set, cu excepția celui de al treilea. Scorul: 3—0 (15—7, 15—4, 15—6), arată clar diferența dintre cele două echipe.

REZULTATE TEHNICE: **masculin.** Turneele semifinale pentru locurile 1—8, grupa I: România — Italia 3—0 (7, 4, 6), Japonia — S.U.A. 3—1 (3, 13, —5, 5); grupa a II-a: Cuba — Coreea de Sud 3—0 (9, 11, 13), U.R.S.S. — Canada 3—0 (6, 12, 10). Locurile 9—16, grupa I: Bulgaria — Olanda 3—0 (4, 10, 0), Polonia — Spania 3—0 (10, 8, 10); grupa a II-a: Mexic — Turcia 3—1 (10, —16, 5, 4), R.P. Chineză — Cehoslovacia 3—2 (—9, 12, 5, —13, 4). Locurile 17—24 grupa I: Grecia — Irak 3—2 (—12, 11, —12, 3, 10), Belgia — Libia 3—0 (3, 2, 7); Grupa a II-a: Egipt — Sudan 3—0 (4, 3, 0), Franța — Venezuela 3—0 (6, 14, 14). Locurile 25—28 : Congo — Iordania 3—1 (8, 5, —10, 12), Liban — Siria 3—0 (14, 8, 12). **Feminin:** Turneele semifinale pentru locurile 1—8, grupa I: R.P. Chineză — Bulgaria 3—0 (4, 10, 2), Cuba — S.U.A. 3—0 (0, 4, 6); grupa a 2-a: România — Japonia 3—1 (3, —13, 7, 8), Brazilia — Mexic 3—0 (11, 8, 12). Locurile 9—15, grupa I: Elveția — Spania 3—2 (5, 13, —8, —14, 14), Belgia — Liban 3—0 (1, 1, 8); Grupa a II-a: Canada — Turcia 3—0 (6, 6, 11).

Spirale

AVEA DREPTATE „GRĂMĂTIC"...

Voleiul a realizat, după multe păreri autorizate, cea mai fantastică ascensiune sub raportul spectaculozității. Îmi amintesc că valorosul om de litere, Camil Petrescu — cronicarul sportiv „Grămătic" din anii de dinaintea războiului și nelipsit spectator la marile meciuri de volei și baschet din perioada '50 și mai tîrziu — îmi spunea : **„N-aș fi crezut ca voleiul să ajungă așa de frumos. O partidă foarte bună atinge cotele maxime ale valorii întrecerii sportive".** Observația unui statornic prieten al sportului era făcută în perioada cînd voleiul străbătuse abia prima etapă a structuralei sale „schimbări la față". Dar el nu s-a oprit la primele inovații. Și îndrăznesc să spun că noutățile apar la fiecare mare competiție. Înainte de orice, voleiul a reușit să elimine vechea stereotipie a aspectului său. Se știa că — de pildă, în vechea și celebra echipă a Medicinii București — Miron Georgescu, unul dintre „zburătorii liniei a doua", va pasa ridicătorului Melonie Popescu care nu avea decît două variante: pasă pentru trăgători **Dumitru Medianu** sau pentru **Niki Dragomirescu.** Atît și nimic mai mult. Uitați-vă acum cîte „variante" și „subvariante" și „extravariante" are la dispoziție un ridicător. Intrările din linia a doua, apoi acele mișcări înșelătoare efectuate de toți cei aflați la fileu de nu știi cine va trage fac din momentul premergător efectuării atacului un moment foarte gustat... Dar cîte inovații n-au mai intervenit ! Preluarea de jos, cu două mîini, spre a reduce pe cît posibil riscul „dublei", trasul din linia a doua. Evoluția efectuării serviciului poate fi comparată cu neîntrerupta căutare și frămîntare pentru același procedeu din tenisul de masă. S-au creat chiar procedee cu numele unor celebri jucători care au inovat aici: „Serviciul plutitoare", „servicii — bombă", „servicii înalte", „servicii razante cu fileul". Rafinamentul tactic merge pînă acolo încît sînt căutați, de cei ce execută serviciul, jucătorii cunoscuți pentru inamiciția lor cu preluările. Și cîte și mai cîte ! Voleiul a știut să limiteze, la un moment dat, și rolul excesiv de mare al arbitrului în fazele de la fileu. Lupta „în zonele înalte" ale blocajului n-a avut decît de cîștigat.

Toate aceste cîștiguri ale sportului „cu mingea peste plasă" le puteți din plin admira în aceste zile cînd turneul de volei al Universiadei străbate perioadele sale de vîrf. Mai cu seamă că la București sînt prezente multe „celebrități" ale voleiului masculin și feminin. Ale unui sport cu adevărat mondial. Fiindcă, astăzi, toate continentele lumii au ajuns să aibă echipe redutabile, răpind Europei dominarea autoritară din urmă cu ani. Lîngă reprezentativele puternice ale bătrînului nostru continent — așa de bine cunoscute — s-au ridicat selecționate foarte tari în ambele continente americane, în Asia; Africa începe să urce și ea spre prima grupă valorică. Deci nu numai numeric, unde ocupă un loc între primele trei discipline sportive practicate pe glob, ci și ca reprezentare valorică, pe planeta noastră, voleiul a făcut un mare pas înainte.

Turneul Jocurilor Mondiale Universitare de la București este o perfectă imagine actuală a acestei iubite și populare ramuri sportive. Foarte îndreptățit să facă o apreciere asupra „momentului voleibalistic" al Universiadei mi se pare reputatul nostru tehnician **Gheorghe Constantinescu**, fost jucător de mare valoare și, mai departe un antrenor cu mari contribuții la ridicarea voleiului nostru, căruia i-a închinat patru decenii de viață: **„Sînt încîntat că Bucureștiul reunește elita voleiului mondial. Voleiul nostru — prezent mereu în zonele înalte ale marilor competiții — merita o asemenea întrecere. Am văzut multe jocuri de înaltă clasă. Am convingerea că echipele României vor continua frumosul lor traseu de pînă acum".** Ne alăturăm gîndurilor lui Gheorghe Constantinescu.

Cezimie IONESCU